TẠP CHÍ NGHIÊN CỨU
PHẬT HỌC
CƠ QUAN NGÔN LUẬN CỦA TRUNG ƯƠNG GIÁO HỘI PHẬT GIÁO VIỆT NAM
ISSN: 2734-9195

Tịnh độ là giáo lý của đức Phật Thích Ca Mâu Ni hay Phật A Di Đà, hay cả hai?

ISSN: 2734-9195 08:05 05/12/2024

Đại sư Ấn Thuận nói: “Trong giáo lý nhà Phật có vô lượng nghĩa lý, nhưng căn bản là thanh tịnh.” Thanh tịnh có nghĩa là không chấp trước vào mọi sự vật, hiện tượng, thậm chí cả ý niệm trong tâm. Hiểu một cách nghiêm ngặt, chỉ có chư Phật mới thanh tịnh.

Những nghi ngờ và tranh luận về bản chất của giáo lý Tịnh độ

Giáo lý Tịnh độ được đức Phật Thích Ca Mâu Ni thuyết giảng trong ba bộ kinh Tịnh độ, cụ thể là: *Kinh Vô Lượng Thọ*; *Kinh Quán Phật Vô Lượng Thọ*; và *Kinh A Di Đà*. Trong những bộ kinh này, đức Phật khuyên chúng ta hãy nguyện cầu được tái sinh về Cõi Cực Lạc của đức A Di Đà thông qua việc trì tụng danh hiệu của đức A Di Đà.

(Ảnh: Internet)

Theo quan điểm của Phật giáo, nguyên nhân cơ bản của đau khổ là sinh và tử. Tái sinh ở một cõi Tịnh độ, ví dụ như cõi Cực Lạc, có thể là cách *duy nhất* cho một chúng sinh bình thường muốn chấm dứt khổ đau, mong thoát khỏi vòng luân hồi sinh tử bất tận trong Sáu Cõi.

Một số phật tử cho rằng giáo lý Tịnh Độ là một trong 84.000 giáo lý của đức Phật Thích Ca Mâu Ni có thể giáo hóa 84.000 loại chúng sinh với nhiều căn cơ, sở thích, mục tiêu sống khác nhau,... và đưa tất cả đến sự giải thoát tối thượng.

Tuy nhiên, trong *Kinh Vô Lượng Thọ*, đức Phật Thích Ca Mâu Ni có nói: *"Sau khi ta nhập Niết bàn, chớ để nghi ngờ khởi lên. Trong tương lai, kinh điển và giáo lý Phật giáo sẽ diệt vong... Những chúng sinh nào gặp được giáo lý của đức Phật A Di Đà sẽ đạt được sự giải thoát theo nguyện vọng của họ.".*

Điều này có nghĩa là giáo lý về sự tái sinh của đức A Di Đà thông qua thực hành "do tha lực" là niệm danh hiệu của Ngài không giống như giáo lý của đức Phật Thích Ca Mâu Ni. Giáo lý này tiếp tục được hiệu dụng trong tương lai xa xôi và hoạt động độc lập. Ngay cả 84.000 giáo lý tu luyện của đức Phật Thích Ca Mâu Ni thông qua các thực hành "tự lực", chẳng hạn như giữ Giới, thực hành thiền định và tu luyện trí tuệ cũng sẽ diệt vong trong tương lai.

Có những phật tử khác nói rằng Phật giáo là giáo lý tu dưỡng tâm trí thông qua các thực hành thiền định để đạt được sự giác ngộ hoàn hảo. Một số người nói Phật giáo là sự tu dưỡng thân thể thông qua các thực hành không thiền định để thanh lọc ba nghiệp của thân, miệng và ý. Một số phật tử thì cho rằng nếu không thực hành nghiêm ngặt dựa trên đức tin, một người không thể đạt được bất kỳ lợi ích nào từ giáo lý Phật giáo. Họ cho rằng thực hành giáo lý Tịnh độ một cách dễ dàng, việc trì tụng danh hiệu của đức Phật A Di Đà, chỉ là một giáo lý để chúng sinh chậm hiểu kết nối với một vị Phật.

Hiển nhiên, mọi người có quan điểm khác nhau về những vấn đề này. Đại sư Ấn Thuận nói: *"Trong giáo lý nhà Phật có vô lượng nghĩa lý, nhưng căn bản là thanh tịnh."* Thanh tịnh có nghĩa là không chấp trước vào mọi sự vật, hiện tượng, thậm chí cả ý niệm trong tâm. Hiểu một cách nghiêm ngặt, chỉ có chư Phật mới thanh tịnh.

Tịnh độ là cõi Phật nơi thân tâm của một vị Phật ngự trị

Nếu tâm thanh tịnh, thân thanh tịnh, thì đất (tất cả hoàn cảnh và môi trường bên ngoài) nơi thân và tâm trú ngụ cũng thanh tịnh. Cho nên có câu: *"Tịnh độ, Tâm Thanh Tịnh"*, và ngược lại. Thân tâm thanh tịnh chỉ tâm và thân của đức Phật trú ngụ ở cõi Tịnh độ.

(Ảnh: Internet)

Đức Phật Thích Ca Mâu Ni nói trong bài Quán thứ tám: *"Vì chư Phật Như Lai có Pháp thân, nên nhập vào tâm cầu khẩn của mỗi chúng sinh. Vì lý do này, khi bạn cầu khẩn hoặc quán tưởng một vị Phật, thì chính tâm đó sinh ra hình ảnh của đức Phật và chính là đĐức Phật.".*

Đại sư Thiện Đạo giải thích về Pháp giới Thân: *"Tâm Phật thấm nhuần Pháp giới, thân Phật thấm nhuần Pháp giới, vô ngại, cho nên gọi là Pháp giới Thân."* Nói cách khác, đối với chư Phật, tâm, thân, địa không có sự phân biệt, đều tồn tại trong trạng thái nhất thể.

Bởi vì phàm phu nói về "sự hiện hữu" của tâm, thân, và đất trong thế giới của chúng ta, đức Phật Thích Ca Mâu Ni đã giải thích "sự hiện hữu" của chư Phật theo các thuật ngữ tâm, thân, và đất. Phàm phu không thể hình dung và tưởng tượng ý nghĩa của "nhất thể" mà không có sự phân biệt về danh và sắc.

Tái sinh ở cõi Tịnh độ cũng là theo đuổi sự thanh tịnh

(Ảnh: Internet)

Thực hiện theo lời dạy của đức Phật Thích Ca Mâu Ni, nhiều phật tử tập trung vào việc thanh lọc tâm trí thông qua các phương pháp thiền định, và nhiều phật tử tập trung vào việc thanh lọc thân thể góp phần hóa giải Tam nghiệp thông qua các phương pháp thực hành Tam công đức (Bố thí, Đạo đức và Thiền định).

Tịnh độ là cõi Phật, nơi tâm và thân của một vị Phật ngự. Bất kể phương pháp hay con đường mà một người thực hiện để đạt được sự tái sinh ở Tịnh độ, liệu có nghĩa là thân và tâm của người đó tự nhiên thanh tịnh như của một vị Phật khi họ ngự ở Tịnh độ không? Câu trả lời là có!

Theo đuổi sự thanh tịnh là mục đích của cuộc sống chúng ta. Một số người thanh lọc tâm trí, một số người thanh lọc cơ thể. Tuy nhiên, một số người mong muốn được tái sinh ở cõi Tịnh độ. Bằng cách tái sinh ở cõi Tịnh độ, cơ thể và tâm trí của một người cũng sẽ trở nên thanh tịnh tự nhiên. Quan trọng là: làm thế nào một người có thể đạt được sự tái sinh ở cõi Tịnh độ?

Nếu không có công đức của Phật, một người không thể tái sinh vào cõi Tịnh độ của Đức Phật A Di Đà, hay bất kỳ cõi Phật nào khác. Tuy nhiên, chỉ có một vị Phật mới có công đức của Phật. Nó giống như vấn đề con gà và quả trứng. Liệu các vị Phật có thể chuyển công đức của mình cho chúng ta không? Và họ có thể

làm như vậy bằng cách nào?

Lời dạy của đức A Di Đà về sự giải thoát thông qua danh hiệu của Ngài… là một lời dạy "không được mời"

Trong ba kinh Tịnh Độ, đức Phật Thích Ca Mâu Ni cho chúng ta biết một vị Phật có năng lực (không phải chính đức Thích Ca Mâu Ni, mà là đức Phật A Di Đà) có thể ban cho chúng ta công đức và đức hạnh của Ngài dưới dạng ánh sáng thông qua Danh hiệu của Ngài. Chính điều này giúp chúng ta đạt được sự tái sinh nếu chúng ta muốn vào cõi Phật của đức Phật A Di Đà.

Toàn bộ hoạt động giải thoát chúng sinh của chư Phật là không thể nghĩ bàn, chỉ có chư Phật mới biết nó diễn ra như thế nào và hoạt động ra sao; không có chúng sinh nào hay thậm chí là Bồ Tát nào biết. Nói cách khác, nếu đức Phật Thích Ca Mâu Ni không xuất hiện giữa loài người để chủ động nói cho chúng ta biết về sự giải thoát của đức A Di Đà, thì chúng ta không có cách nào để nghe giáo lý.

Đức Phật Thích Ca Mâu Ni nói trong *Kinh Vô Lượng Thọ*:

"Là Như Lai, tôi đối với chúng sinh trong ba thế giới với lòng từ bi vô biên. Lý do tôi xuất hiện trên thế gian này là để tiết lộ giáo lý của Đạo và cứu độ vô số chúng sinh bằng cách ban cho họ những lợi ích thực sự.".

"Ban cho chúng ta những lợi ích thực sự" là "nói cho chúng ta biết đức Phật A Di Đà có thể ban cho chúng ta công đức và đức hạnh thực sự của Ngài dưới dạng ánh sáng thông qua Danh hiệu của Ngài để giúp chúng ta đạt được sự tái sinh ở cõi nơi Ngài ngự trị, Cõi Cực Lạc được trang hoàng bằng công đức và đức hạnh thực sự, nếu chúng ta mong muốn hoặc khao khát được tái sinh.".

Cho nên Phật A Di Đà là "người bạn không mời" do Phật Thích Ca Mâu Ni giới thiệu. Thêm vào đó, giáo lý giải thoát của Phật A Di Đà thông qua Danh hiệu của Ngài là "giáo lý không mời" do Phật Thích Ca Mâu Ni tự mình nói ra, không theo yêu cầu của người khác, vì không ai biết cách yêu cầu giáo lý như vậy.

Theo: **Alan Quan**

Nguồn link: https://www.buddhistdoor.net/features/is-pure-land-the-teaching-of-shakyamuni-buddha-or-amitabha-buddha-or-both/